

въ България ще остане най-много едно Военно Училище, което ще служи изключително за попълване съ офицери всички допуснати единици.

Числото на младежитъ, които постъпват въ училището, трѣбва да бжде строго съобразено съ числото на ваканцитъ, които ще има да се запълватъ въ офицерския кадъръ. Юнкеритъ и кадритъ въ училището влизатъ въ общата численостъ на войската опредѣлена въ чл. 66.

Следователно, и въ срока опредѣленъ по-горе, всички военни училища и подобни заведения въ Бъл-

queur du présent Traité, il ne subsistera en Bulgarie qu'une école militaire au plus, strictement destinée au recrutement des officiers des unités autorisées.

Le nombre des élèves admis à suivre les cours de ladite école sera strictement proportionné aux vacances à pourvoir dans les cadres des officiers. Les élèves et les cadres compteront dans les effectifs fixés dans l'article 66.

En conséquence, et dans le délai ci-dessus fixé, toutes académies de guerre ou institutions similaires en

редъ нуждата. Съществуваше така сжщо и една школа за запасни подпоручици, въ която взетитъ по наборъ младежи съ средно и висше образование следъ две годишенъ курсъ, придруженъ съ практически занятия, добиваха чинътъ „офицерски кандидатъ“ и после се уволюваха въ запаса на армията съ чинъ „запасенъ подпоручикъ“. Тѣхното назначение бѣше да попълнятъ недостига отъ офицерски кадъръ при мобилизация.

За попълване корпуса на генералния щабъ до войната 1913 година се командироваха въ странство, чрезъ конкурсъ, известенъ брой офицери, дѣто завършваха чужди висши учебни заведения. Освенъ това отъ специалнитъ родове оржжия, по сжщия начинъ се командироваха офицери за завършване специални висши учебни заведения въ чужбина (артилерийска академия, инженерна академия, военно-юридическа академия, интендантска школа и пр.). По тоя начинъ се попълваше армията съ специялисти и съ офицери съ висше образование, отъ които въ последствие по подборъ се попълваше висшия команденъ персоналъ.

Преди 1912 година въ България се създаде съ законъ една генералъ-щабна академия, която поради обявяването на войната 1912 год. не можа да се открие веднага, а чакъ презъ 1914 год.

Но, едвамъ приетитъ за следване въ нея офицери завършиха първия курсъ, България влезе въ голѣмата война и академията прекрати занятията си.

Чл. 103 отъ договора забранява още изпращането на офицери въ чужди държави за усъвършенствуване или за следване висши учебни заведения.

Българската делегация на конференцията за мира поиска да се внесе изменение на чл. 73 отъ проекто-договора за миръ въ Ньой, като се остави на България поне едно подофицерско училище за подготовка на подофицери, но това нейно искане не бѣ уважено.

И така, алинея първа на чл. 73 отъ договора предписва България да има само едно военно училище, което да служи изключително за попълване съ офицери допуснатитъ единици. Алинея втора отъ сжщия членъ предписва, щото числото на ученицитъ (юнкери), които постъпватъ въ училището да бжде строго съобразено съ ваканцитъ, които има да се запълватъ съ офицери. Юнкеритъ и кадритъ на училището влизатъ въ общата численостъ на въоръженитъ сили, предвидени по чл. 66 на договора. За сега има само едно В. У-ще въ София.

Възъ основа на изработенъ правилникъ за устройството и вътрешния редъ на училището, всички постановления на чл. 73 отъ договора сж спазени. Съгласно Закона за устройството на войската и пограничната стража, въпроса за уреждане службата на юнкеритъ и кадритъ на училището, както и тѣхната численостъ, съобразно съ договора за миръ, принадлежи на канцеларията при Министерството на Войната.

Съ законъ обнародванъ въ Държавенъ Вестникъ брой 33 отъ 14. V. 1924 г. Военното Училище се признава за висше специално учебно заведение.